

τάκος

τάκος, ο, ουσ. [<βενετ. tacco (= κομμάτι ξύλου που χρησιμεύει για υποστήριγμα)], ο τάκος. **1.** κομμάτι ψωμιού, ιδίως ξερού: «έχω πρόβλημα με τα δόντια μου και δεν μπορώ να φάω αυτόν τον τάκο που μου 'δωσες». **2.** γυναίκα πολύ όμορφη: «παντρεύτηκε μια γυναίκα που είναι πολύ τάκος». Συνών. *πάτος*. **3.** άνθρωπος ανόητος, ηλίθιος, βλάκας, μικρόνους: «πού να καταλάβει αυτός ο τάκος τι του έλεγες!». **4.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) μεγάλο κομμάτι από χασίσι: «έχει ολόκληρο τάκο και δε μου δίνει ούτε μια νυχιά». Υποκορ. **τακάκι, το**.

- βγάζω στον τάκο, (στη γλώσσα του στρατού) βγάζω στην αναφορά: «αν σε ξαναπιάσω να κάνεις κοπάνα, θα σε βγάλω στον τάκο».

- μου 'φυγε ο τάκος, βλ. φρ. μου 'φυγε ο πάτος, λ. [πάτος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας